

'Hulp kindermishandeling en geweld stagneert'

AMSTERDAM (ANP) - Meldingen van kindermishandeling en huiselijk geweld blijven te lang liggen. Dat komt doordat de verantwoordelijke regionale instanties Veilig Thuis te maken hebben met een nieuwe meldcode en met een nieuwe werkwijze, zo blijkt uit gegevens die het Landelijk Netwerk Veilig Thuis verzamelde op verzoek van Trouw.

ANP

2 februari 2019 8:26

De stelregel is dat 90 procent van de meldingen binnen vijf dagen wordt beoordeeld op hun ernst. In de laatste drie maanden van vorig jaar werd dat maar bij zeven van de 26 regio's gehaald. De ambitie is ook dat 80 procent van de onderzoeken die volgen op de melding binnen tien weken moet zijn afgerond. Dat lukte maar in vijf regio's.

Netwerkvoorzitter Tanno Klijn zegt in Trouw dat „dit niet is wat we willen". Maar hij benadrukt dat meldingen van acuut gevaar altijd onmiddellijk worden behandeld. Hij gaat ervan uit dat de toestand binnen een halfjaar zal zijn verbeterd, als iedereen gewend is aan de nieuwe meldcodes en werkwijze.

Veilig Thuis is geen landelijke organisatie, maar een bundeling van regionale instanties die soms zelfstandig zijn en soms zijn ondergebracht bij GGD of jeugdzorg.

Veilig Thuis wil niet langer de boeman zijn

Petra Vissers– 3:00, 2 februari 2019

Voorzitter Tanno Klijn van het Landelijk Netwerk Veilig Thuis © Landelijk Netwerk Veilig Thuis **Interview**

Het is voor burens, leraren en agenten altijd spannend om vermoedens van kindermishandeling of huiselijk geweld met een gezin te bespreken, zegt Tanno Klijn van het Landelijk Netwerk Veilig Thuis.

En juist daar wil Veilig Thuis bij helpen. De 26 aangesloten organisaties moeten in de toekomst meer een gesprekspartner worden dan de boeman die bij paniek op de stoep staat.

1 Wie kindermishandeling of huiselijk geweld vermoedt, kan Veilig Thuis bellen. Hoe ziet de nieuwe aanpak van Veilig Thuis er uit?

Klijn: “We moeten met elkaar praten over wat we gezonde en ongezonde relaties vinden. We hebben het nu vaak over het aanpakken van kindermishandeling en huiselijk geweld dat al heeft plaatsgevonden, maar het liefst willen we dat natuurlijk voorkomen. Dat vraagt van mensen dat ze eerder het gesprek aan durven te gaan over wat ze zien gebeuren. Daarin wil Veilig Thuis adviserend zijn. We willen erbij betrokken worden,

voordat de situatie zodanig is dat iemand een melding bij ons doet. Laten we het gesprek vooral beginnen met: ‘Ik maak me zorgen’.

2 *Heeft dat zin?*

“Mishandeling komt in mijn ervaring eigenlijk altijd voort uit onmacht, frustratie, overbelasting. Een kleine minderheid, ongeveer zes procent, van alle onderzoeken die wij doen, wijzen wij door naar de Raad voor de Kinderbescherming. De rest van de huishoudens kan, met hulp van de organisaties waar we mee samenwerken, zelf zijn situatie veranderen. Dus hoe eerder je daarbij helpt, hoe fijner het voor alle betrokkenen is. Neem ouderenmishandeling: dat is nog een groot taboe, maar het aantal meldingen ervan neemt toe. Vaak gaat het om overbelaste mantelzorgers, die hebben steun nodig. Dat moeten we als samenleving bespreekbaar maken.”

3 *De meeste Veilig Thuis-organisaties lukt het niet om voldoende meldingen op tijd te beoordelen en af te ronden. Wat hebben jullie nodig om dat te veranderen?*

“In de eerste plaats tijd. Door de nieuwe meldcode en werkwijze hebben we eind vorig jaar veel nieuwe mensen moeten aannemen, die moeten allemaal ingewerkt worden. Door de tekorten in de zorg moesten we daarin soms creatief zijn, dat betekent dat we niet altijd ervaren mensen hebben kunnen aannemen. Ook zittend personeel moet getraind worden in de nieuwe werkwijze. Maar het is mijn insteek dat we voor de zomer allemaal aan de wettelijke normen voldoen. Dat moet ook.”

4 *Geen pleidooi voor meer geld?*

“De Veilig Thuis-organisaties hebben al extra geld gekregen. Onze nieuwe werkwijze houdt ook in dat we eerder en meer willen samenwerken met bijvoorbeeld de jeugdzorg, wijkteams en vrouwenopvang. We moeten meer gebruik gaan maken van elkaars expertise, samen optrekken. Maar de capaciteitsproblemen die daar zitten, zorgen ook voor vertraging bij ons. Mensen zijn door drukte niet altijd bereikbaar, of gezinnen kunnen niet doorverwezen worden. Als er ergens extra geld naar toe moet, is dat vooral naar de organisaties waarmee we samenwerken.”